

[Karl Olsen.]

er lagt stor vægt på, at de partier, der i sin tid bar denne lovgivning frem, fortsat kan samles om den, stilles der ikke af udvalgsflertallet forslag om, at ungdomsudvalget skal bortfalde.

Udvalget har også grundigt drøftet de påbegyndte omskolingskursus for arbejdsmænd. Det har for udvalgets flertal været meget afgørende, at der skabes mulighed for besparelser på skolernes budget, ved at generalomkostningerne nedbringes derigennem, at skolerne i sommerhalvåret stilles til rådighed for den slags kursus og kursus af lignende karakter, som statskassen i forvejen afholder udgifterne til. Det har i udvalget i denne forbindelse været nævnt, at det ville være hensigtsmæssigt i sommerhalvåret at henlægge nogle af de kursus, som civilforsvaret skal afholde for sine folk, til skolerne.

Udvalget har endvidere lagt vægt på, at den gældende lov åbner mulighed for at afpasse foranstaltningernes art og omfang efter det foreliggende behov. Udvalget er indforstået med den foreslåede reduktion af personalet, men peger i betænkningen på ønskeligheden af at beholde særlig kvalificeret arbejdskraft i den udstrækning, det er muligt at overføre den til andre skoler. Man er endvidere indforstået med den allerede gennemførte reduktion af skolernes antal, og med at yderligere 1 skole kan afgives, såfremt der fremover ikke måtte skønnes at være anvendelse for den efter lovens hensigt. Der har i denne forbindelse været peget på ønskeligheden af, at en sådan yderligere afgivelse skete på lejevilkår.

Mindretallets repræsentant vil her i salen selv motivere sin stilling, og jeg skal her efter på flertallets vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse med de af mig nævnte ændringer.

Kjeldgaard Iversen: Efter at vi i udvalget har behandlet nærværende lovforslag og efter den debat, der blev ført ved første behandling, er min opfattelse af lovgivningen på dette område blevet bestyrket i betydelig grad. Der kan foreligge flere motiver, og egentlig tror jeg, at hovedmotivet, det officielle motiv, er hensynet til de unge arbejdsløse. Det er udfra den betragtning,

at arbejde er bedre end understøttelse, at man har oprettet dette apparat med ungdomsskoler, som skulle åbne adgang til at tilbyde de unge et stykke arbejde i stedet for understøttelse.

Loven har imidlertid en fortid, som af gode grunde ikke var populær. Det, der her er tale om, er i og for sig en afløsning af ungdomslejrene, som stammer fra tidligere tid, og som i betænkelig grad mindede om visse foreteelser i Tyskland og derved fik et vist odiøst skær og blev upopulære herhjemme. Det har man været klar over, og det har man ønsket fjernet, og man har gjort et stort stykke arbejde for at få dette skær væk og få lejrene til at blive en demokratisk institution. Derfor har man bl. a. nedsat det udvalg, som skulle være administrationen behjælpeligt med at undgå bureaukrati og fortrinsvis sikre, at der kom frivillige på skolerne, ligesom man er gået over til at lønne efter tariffærne.

Selvom alle disse ændringer er gennemført, og selvom man har givet lejrene et andet navn, nemlig arbejdstekniske skoler, synes det ikke helt at være lykkedes. Der er stadig en ikke helt ringe uvilje mod lejrene og den form, hvorunder de drives. Tilgangen til disse lejre er for ringe dels på grund af uvilje og dels af andre grunde. Tilgangen har været så ringe, at kapaciteten ikke har kunnet udnyttes til det i loven hjemlede formål, og driften er derfor blevet økonomisk uforvarlig.

Ifølge loven er der mulighed for at tvangshenvise de unge arbejdsløse til lejrene, hvis der ikke er frivillige nok eller man af andre grunde mener, at tvangshenvisning vil være formålstjenlig. Tvangshenvisning blev sat i kraft sidste år, fordi tilgangen af frivillige var så lille, at det gik helt galt med økonomien, men til trods for at man satte tvangshenvisningsreglerne i kraft, opnåede man ikke at få apparatet udnyttet fuldtud — tværtimod; det sidste driftsår har været det dårligst udnyttede. Det viste sig nemlig, at når man sætter tvangshenvisningsreglerne i kraft, så forsvinder de unge fra arbejdsløshedskontrollen, enten fordi de selv skaffer sig arbejde, eller fordi de frister tilværelsen på anden måde.

Resultatet er derfor i dag, at staten står med et apparat, som man ikke kan få udnyttet — egentlig må man vel sige heldig-